

O unionismo de Milosevic

Description

As fórmulas para agrupar politicamente aos eslavos do sur en torno a un só Estado, aparece preñadas de tensións entre as concepcións centralistas, federalistas e secesionistas dende o mesmo proceso constituínte de 1919-20.

A aprobación dun texto constitucional serbiocéntrico (1921), negador das identidades nacionais eslovena e croata, elaborado polo Partido Radical Serbio, abre unha década chea de ininterrompidos conflitos entre serbios e croatas, que remata, en falso no 1929, cando o rei Alexandre I decide por de manifesto os seus anxeos excluínates de Unión Nacional, mudando o nome do Reino dos Serbios, Croatas e Eslovenos polo de Reino de Iugoslavia.

A Iugoslavia federal emerge no 1945 co obxectivo de atopar unha estrutura estatal equilibrada, de soberanía compartida, para asegurar a convivencia pacífica, pero nela o Kosovo é ignorado na práctica. Tardaríanse aínda 29 anos en acadar o recoñecemento político da súa singularidade.

O carisma político do croata Josip Broz (Tito), o modelo socioeconómico de socialismo xestionario nun mundo dividido en bloques, o exército e a existencia dun federalismo real ao que Kosovo non conseguirá acceder ata o 74, permitiu un período de disimulada estabilidade.

Baixo a aparente mar calma, aboiron evidentes puntas da tensión sumerxida, coma na destitución en 1966 do serbio Rankovic, colocado en situación privilexiada nas apostas sucesorias de Tito, acusado polas repúblicas periféricas de representar a ambición hexemonista serbia.

A morte de Tito, a fonda crise económica, as grandes desigualdades territoriais, os nefastos efectos da terapia de choque... levan á ruptura da Liga Comunista Iugoslava en Xaneiro de 1990. A partir desta data teñen lugar dous procesos antagónicos. Mentres Croacia e Eslovenia comezan un proceso centrífugo, primeiro en dirección á unha confederación e logo, xa nidiamente, cara a unha pacífica secesión; pola contra Serbia co apoio maioritario do exército, abandeira, xunto con Montenegro, a continuidade da Federación. O montenegrino Slobodan Milosevic vai ser o catalizador do unionismo expánsivo na percura da construción da Gran Serbia, e emulando o período de entreguerras eríxese en defensor da Unión Iugoslava.

En sintonía co vixente discurso asimilacionista, Milosevic anula no 89 o estatuto de provincia autónoma recollido na modificación constitucional do 74, para decretar o estado de escepción dende 1991. Dende principios da década os albaneses de Kosovo son privados dos seus máis elementais dereitos institucionais, políticos, culturais, idiomáticos, relixiosos e sociais.

A comunidade Occidental non interpretou, a tempo, a fondura da crise dos 90 nos Balcáns. Primeiro tentou inútil e artificialmente forzar a permanencia do Estado Federal, cousa que Milosevic interpretou coma un apoio implícito na súa guerra con Croacia e Eslovenia. Logo optouse por resolver a crise bosníaca mediante un criterio étnico que lexitimou as conquistas de guerra e enterrou as esperanzas dunha Bosnia pluriétnica, descentralizada, respectuosa coas minorías, multinacional, multicultural e laica.

No actual conflito, logo dunha década de inhibición e abulia ante a permanente traxedia do pobo albano-kosovar, a precipitada e drástica opción bélica non favorece un futuro de convivencia en paz. Avivar os odios, distanciar as culturas e as etnias, bombardear, alimentar o sentimento de humillación do que se nutren os novos líderes ultraimperialistas que sobardan a Milosevic, como os fascistas de M.Vojislav Seselj que rondan o 30% dos sufraxios... cuestionan a efectividade da diplomacia da guerra.

Nos Balcáns existen demasiados conflitos engedellados, que lle valen os inquietantes alcumes de: abispeiro, madeixa, crebacabezas... ou cecais o máis atinado de polvoriño con múltiples cabezas detonadoras: Macedonia, Albania, Rusia, Grecia, Bosnia, Bulgaria... É a hora dunha diplomacia de trazo fino, da diplomacia do dólar con proxectos de reconstrución e investimento, das propostas de convivencia ilusionantes e cicatrizantes, do permanente e escrupuloso

respecto aos dereitos humanos, de crear espazos común nos que poidan coexistir as identidades nacionais...

A guerra abre portentosas feridas nuns Balcáns nos que as cicatrizacións son desesperantemente lentas.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

ARQUIVO Balcáns

IDIOMA

Galego

Date Created

Abril 9, 1999

Meta Fields

Autoria : 10036

Datapublicacion : 1999-04-09 00:00:00